

Я сльозу зронив би під сурдинку,
Та на людях грішно сумувати.
Йшли до комунізму, йдем до ринку,
Але чим поету торгувати?

Муза в разі кращому готова
У кишені дулю показати.
Ніби є у нас свобода слова,
Та, здається, нічого сказати.
